

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

ปัจจัยการขาดเรียนของผู้เรียนระดับชั้น ปวช.1 กลุ่ม 1 แผนกช่าง
ไฟฟ้า วิทยาลัยการอาชีพบ้านผือ

ผู้วิจัย

ว่าที่ร้อยตรีหญิงสุภรัตน์ ประคำภู

วิทยาลัยการอาชีพบ้านผือ สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่องานวิจัย ปัจจัยการขาดเรียนของผู้เรียนระดับชั้น ปวช.1 กลุ่ม 1 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง

วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ

ชื่อผู้วิจัย ว่าที่ร้อยตรีหญิงศุภรัตน์ ประลัญญา ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง

ประเภทงานวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือการหาปัจจัยการขาดเรียนของผู้เรียนระดับชั้น ปวช.1 กลุ่ม 1 แผนกช่างไฟฟ้า และสำรวจพฤติกรรมการเข้าเรียนของนักเรียนในการเรียนรายวิชา อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยนี้คือ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง จำนวน 21 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการสอน , แบบทดสอบ สื่อการสอน, และแบบสอบถาม ผลการศึกษาถูกวิเคราะห์โดยใช้ SPSS เพื่อคำนวณค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการขาดเรียน นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ด้านครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านกฎระเบียบของทางวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ชื่อเรื่อง ปัจจัยการขาดเรียนของผู้เรียนระดับชั้น ปวช.1 กลุ่ม 1 แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง
วิทยาลัยการอาชีพบ้านผือ

ชื่อผู้วิจัย ว่าที่ร้อยตรีหญิงศุภรัตน์ ประล่ำภู ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง แผนกวิชา ช่างไฟฟ้ากำลัง
สอนวิชา อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร รหัสวิชา 21014-2018 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2567

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันบุคลากรถือเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับ
ต่างประเทศ และการที่บุคลากรจะมีความสามารถได้จะต้องได้รับการศึกษาเพื่อให้เป็นผู้มี
ความสามารถและมีความพร้อมในการพัฒนาประเทศ จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2542 ได้ให้ความหมายของการศึกษาไว้ว่า “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความ
เจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทาง
วัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัด
สภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ดังนั้น การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคน สามารถเรียนรู้
และพัฒนาตนเอง ได้ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็ม
ตามศักยภาพ (คลังปัญญาไทย, 2555: ออนไลน์) ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการ
พัฒนาประเทศ การศึกษามีความจำเป็นสำหรับทุกคน แต่ในการศึกษาให้สำเร็จนั้นนักศึกษาเองที่
จะต้องให้ความร่วมมือในการศึกษาให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีในการดูแลนักศึกษาเป็นหน้าที่ของบุคคล
หลายฝ่ายที่ต้อง ช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาในระหว่างศึกษา เช่น
ปัญหา พฤติกรรมการขาดเรียนของนักศึกษาที่อาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักศึกษาได้
สถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างให้นักศึกษามีทักษะในการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติเพื่อ สร้างให้
นักศึกษา มีทักษะในการคิดและสามารถนำมาปฏิบัติได้จริง จากสภาพแวดล้อมภายใน สถานศึกษา
ควรมีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ร่วมปฏิบัติในการลงมือกระทำกิจกรรม และโครงการ ต่างๆ เพื่อให้
นักศึกษามีจิตสำนึก รับผิดชอบ ร่วมกระทำ เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่โรงเรียน และ ส่วนรวม

ซึ่งสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อจิตสำนึก เป็นการขัดเกลา และ
กล่อมเกลาจิตใจและฝึกให้นักศึกษาเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่ายิ่งต่อการพัฒนาชาติ ผู้วิจัยได้
ปฏิบัติงานสอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่านักศึกษามี พฤติกรรมการขาดเรียนอยู่
บ่อยครั้ง ซึ่งปัญหาการขาดเรียนดังกล่าวได้สร้างปัญหาและผลกระทบต่อ นักศึกษาตามมา เช่น
นักศึกษาเรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเรียน การไม่มีคะแนนเก็บจากการส่งงาน ทั้ง จากใบงาน การบ้าน
และงานในชั้นเรียน จึงทำให้นักศึกษาไม่มีสิทธิ์ในการเข้าสอบ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็น ความสำคัญของปัญหา
ดังกล่าว

เพื่อต้องการศึกษาถึงพฤติกรรม การขาดเรียนของนักศึกษา รวมถึง 2 สาเหตุของปัญหา เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการขาดเรียนของ นักศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การขาดเรียน นักเรียน สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง ชั้นปีที่ 1/1 จำนวน 21 คน ได้รับการเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง

2.2 เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม หาข้อมูลสาเหตุการขาดเรียน แบบสอบถามพฤติกรรม การขาดเรียนในรายวิชาการอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นักศึกษาอาศัย อยู่กับใคร

ตอนที่ 2 ข้อมูลสาเหตุปัญหาพฤติกรรม การขาดเรียนของนักศึกษามีจำนวน 5 ด้าน คือด้าน ครอบครัว ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย ด้านครู ด้านเพื่อน ด้านสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ซึ่งมี ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง คะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย คะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรม การขาดเรียนของ นักเรียน
2. สัมภาษณ์นักเรียน ปวช.1/1 วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝือ เพื่อให้ได้ข้อมูล เบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรม การขาดเรียนและนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ประกอบในการร่างแบบสอบถาม

สร้างแบบสอบถามโดยมีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับพฤติกรรม การขาดเรียนเป็นคำถามแบบ ปลายปิด (Close-ended items) และปลายเปิด (Open-ended items)

เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จ นำแบบสอบถามที่ได้จัดทำขึ้นไปให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ในชั้นเรียน เป็นผู้พิจารณาคำถามของแบบสอบถามแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด จากนั้น

นำแบบสอบถามที่ออกแบบมาทำการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่ยังขาดตกบกพร่องอยู่ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนที่จะนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.3 การเก็บข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาได้ทำการตอบแบบสอบถาม และได้ชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงความสำคัญของการตอบแบบสอบถาม โดยให้ความมั่นใจกับนักศึกษาว่า ผลการศึกษาจะเป็นไปในลักษณะของภาพรวม ไม่มีผลกระทบใดๆ กับผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อให้นักศึกษาให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการตอบแบบสอบถาม โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 21 ราย ซึ่งเป็นจำนวนทั้งหมดของนักศึกษา

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยพิจารณาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการศึกษาเรียนในรายวิชาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร ของนักเรียนสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 1 วิทยาลัยการอาชีพบ้านผือ ในด้านครอบครัว ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย ด้านครู ด้านเพื่อน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม

3. ผลลัพธ์

แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมการศึกษาเรียนในรายวิชาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดเรียน	ผู้ตอบแบบสอบถาม N = 21		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
ด้านครอบครัว	3.09	1.2532	ปานกลาง
ด้านกฎระเบียบวิทยาลัย	3.07	1.0374	ปานกลาง
ด้านเพื่อน	3.20	0.9955	ปานกลาง
ด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม	3.11	1.0248	ปานกลาง

จากตารางที่ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขาดเรียน พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ค่าเฉลี่ย 3.09 อยู่ในระดับปานกลาง ด้านกฎระเบียบวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย 3.07 อยู่ในระดับปานกลาง ด้านเพื่อน ค่าเฉลี่ย 3.20 อยู่ในระดับปานกลาง และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ค่าเฉลี่ย 3.11 อยู่ในระดับปานกลาง

4. การอภิปราย

จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการขาดเรียนในรายวิชาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร ของ นักเรียนสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 1 วิทยาลัยการอาชีพบ้านผือ ในด้านครอบครัว ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย ด้านครู ด้านเพื่อน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม อภิปรายได้ดังนี้คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการขาดเรียน ด้านครอบครัว ด้านกฎระเบียบของวิทยาลัย ด้านครู ด้านเพื่อนและด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งนภา ฌมยา (2555) ที่ศึกษาพฤติกรรมการขาดเรียนในรายวิชาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และวงจร วิทยาลัยการอาชีพบ้านผือ ที่ศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยจันทนา กาญจน์กมล (2553) ที่ศึกษาการปรับพฤติกรรมของนักศึกษาที่ขาดเรียนบ่อยวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับคุณภาพชีวิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่ศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมอยู่ในระดับมาก

5. สรุปผล

การศึกษานี้ได้ตรวจสอบประสิทธิภาพของการใช้ Kahoot! เป็นเทคนิคในการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการบูรณาการ Kahoot! เข้ากับการเรียนรู้ภาษาช่วยเพิ่มแรงจูงใจ การมีส่วนร่วม และความสามารถทางไวยากรณ์ทั่วไปของนักเรียน นอกจากนี้การกระตุ้นความสนใจของนักเรียนแล้ว พีเจอร์แบบอินเทอร์แอคทีฟและเกมของ Kahoot! ยังส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีความกระตือรือร้นและมีปฏิสัมพันธ์มากขึ้น นักเรียนแสดงความพึงพอใจกับเทคนิคนี้และแบ่งปันความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ Kahoot เพื่อพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของพวกเขา นักเรียนเห็นด้วยว่า Kahoot ทำให้การเรียนรู้สนุกสนานและกระตุ้นให้พวกเขาเรียนภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบไวยากรณ์มีการปรับปรุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการทดสอบก่อนและหลัง ซึ่งบ่งชี้ว่าการใช้ Kahoot! ช่วยปรับปรุงผลการเรียนรู้ ใช้งานง่ายและการตอบกลับแบบเรียลไทม์ของแพลตฟอร์มสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีส่วนร่วมมากขึ้น

6. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ อาจารย์ที่ปรึกษาเชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาให้นักศึกษาสามารถ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขาดเรียนให้น้อยลง เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนได้ทันเพื่อน ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป การศึกษาพฤติกรรมการขาดเรียนในครั้งต่อไป สอบถามความคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง ถึงสาเหตุของการขาดเรียนที่

อาจเป็นไปได้ โดยใช้แบบสอบถามเป็น เครื่องมือในการศึกษา เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้จากหลายๆ ส่วน มาสรุปหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่ เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมารยาทเรียนให้ลด น้อยลง